

свѣтій монастирь. За тая цѣль опредѣлихъ и потвѣрдихъ съ тоя Хрисовулъ за тоя Св. монастирь тридесетъ Унгарски жълтици; а на отцитѣ калугери, които ще дохождатъ, за тѣхни разноски по гроша петстотинъ за всяка година, за да бѣдѣтъ укрѣпленіе на Св монастирь, и за хранѣ и облѣкло на св. калугери. а за вѣченъ спомянъ на Менѣ (господство ми) и на Моитѣ отци. За това прочее, моля ви пречестни отци калугери, да Ни спомѣнувате мене и отцитѣ ми въ проскомидія на Святитѣ наши тайни.— А Ние въ всичкитѣ дни на Нашія животъ, длѣжни сме всякога да помиловами и да укрѣпявами Св. монастирь и проч. и проч.“

— Най на края же на Христовула е казано: И написа се тоя Хрисовулъ въ пхрвата година на моето господаруванѣ въ градъ-тъ на престолъ-тъ на Моето господарство въ Букурещъ отъ Ангелака синъ Михайловъ от Загорище мѣсяць Февруарий *кн* (28 день) *зскг* (7223) отъ сотворенія мѣра.—(1715 год. отъ Рожд. Христово). —

Другитѣ три Хрисовула сѣ почти отъ подобно съдържанѣ. Като се зѣмни въ вниманіе съдържанѣто на тоя Хрисовулъ, трѣба да се приемни: че Царь Шишманъ е построилъ и учредилъ тожъ Монастирь, даже се опредѣля „отъ основаніе“. Но че ветата церквица на пустинническата обитель не е била сѣзидена, ни отъ царь Александра, ни отъ Шишмана: това се доказва отъ Хрисовулъ-тъ на Царь Александра, що се намира въ Библиотеката на Хилендрскія Монастирь, за който ни разказа Инокъ-тъ че го прочелъ и преписалъ, за което се пб горѣ упомяа; понеже въ тоя си Хрисовулъ царь Александръ чисто и ясно казва и спомѣнува само за церквицата Св. Никола, що е близо при Монастиря; и именно казва: „сѣзидавамъ тожъ храмъ и царството ми заповяда: „*да якъше до когато урѣе сѣжницето* и проч“, и че тоя храмъ е былъ дѣйствително Св. Николая, царь Александръ казва: „*вѣ името на святителя Христовъ Св. Николая.*“—Като се зѣмни слѣдователно всичко горѣизложено въ внимателно съображеніе, трѣба да се приемни: 1-о) Че най напредъ около 1070 год. се е учредилъ е-